

steriet, naar der er en 6 Alens Vej til Parceller, medens Kommuner med tættere Bebyggelse og med Bestemmelser om Vej-anlæg i deres Bygningsvedtægter i Reglen kræve Vejbredder af 10, 16, 20 Alen. Nu bliver en saadan Udparcelleringsbegæring approberet i Landbrugsministeriet, den bliver godkendt med en Vej af den omtalte Bredde, og de Folk, der have faaet disse Parceller, udstykke dem maaske igen, idet de overfor Køberne af Parcellen hævde, at de have en lovlig approberet Vej, der støder til deres Parceller. Dette kommer — til en vis Grad i alt Fald — i Modstrid med de af Ministeriet stadfæstede Bygningsreglementer, der kræve en større Bredde. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt at faa en Tilføjelse til Loven, der gik ud paa, at hvor der i Kommuner findes Bestemmelser om videregaaende Krav til Vejens Bredde, skulle disse overholdes, hvor der udparcelleres til Byggegrunde.

I det hele staaer det for mig, som om man i Landbrugsministeriet ikke har tillagt den kommunale Erklæring, som kræves, saa vidt jeg ved i § 7, nogen synderlig Vægt. Der er i forskellige Kommuner næret Betænkelighed ved de Udstykninger, som have været projekterede, men disse ere i Reglen og i alle Tilfælde, som ere mig bekendte, blevne approberede af Landbrugsministeriet, naar de ikke have stødt an mod de Indsnævninger, som selve Loven giver.

Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Medlem (K. Kristiansen) talte om, at det var uheldigt at lægge Hartkornsansættelsen til Grund for Begrænsningen af Loddernes Størrelse, og mente, at man kunde lægge Ejendomsskylden til Grund nu, efter at man havde faaet de ny Skatte-love. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre; thi Ejendomsskyldens Størrelse vil dog i høj Grad afhænge af den Værdi, som Bygningerne have, og vil vistnok derfor afgive en daarlig Maalestok for, om der er tilstrækkelig stort Areal til at kunne brødføde vedkommende Ejer. Ligeledes mente det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds, at det vilde være en Lættelse for hele Forretningsgangen, om Udstykningstilladelsen gik direkte fra Ministeriet tilbage til den ledende Landinspektør. Jeg tror ikke, det gaar an i alt Fald at gaa udenom Birkekontoret eller Herredskontoret. Hvorvidt man kan undgaa Amtet, skal jeg ikke komme ind paa; det er muligt, men det vil efter min Mening være ganske nødvendigt, at man kommer til

Politivirigheden, Politimesteren, for at Udstykningerne kunne blive noterede i Protokollerne, og for at der derfra kan blive udsendt Meddelelse til Sognekommunerne, som ellers vilde være aldeles uvidende om de Udstykninger, som foregaa. Det er galt nok for Øjeblikket at være à jour med de talløse Udstykninger, som foregaa i mange Kommuner, men meget værre vilde det blive, hvis Udstykningstilladelsen gik direkte fra Ministeriet til Landinspektøren.

Med Ønsket om, at det Udvalg, som vil blive nedsat, vil tage lidt Hensyn til disse Bemærkninger, som her ere fremkomne, skal jeg tillade mig at slutte.

Berntsen: Det foreliggende Lovforslag er ikke blot i sin hele Bygning, men i sit Hovedprincip i nøje Overensstemmelse med den nugældende Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning af 11. Maj 1897. Lovforslaget afviger hun paa ganske enkelte Punkter derfra, og det er jeg den højtærede Minister taknemmelig for. Den nuværende Lov af 11. Maj 1897 er jo ikke et Hastværksarbejde. Den hviler jo væsentlig ikke blot paa det Arbejde, der blev gjort forud af Landbokommissionen af 1894, men tillige paa det Grundprincip, der har været ledende ikke blot for Bondevennernes Arbejde i dette Ting angaaende dette Forhold, men for Venstre efter Bondevennerne i en Række Aar lige til nu, nemlig det Hovedprincip, at man ikke har villet give fuldstændig Frihed hverken for Udstykning eller Sammenlægning, ej heller for en af Delene, idet man har villet bevare en større Mellemstand eller Mellemklasse her i Landet. Det tror jeg ogsaa er vel forsvarligt.

Selv om der i Dag har lydt enkelte Røster om, at man nu skulde give fuldstændig Frihed til Udstykning —, medens der dog paa den anden Side ikke i Dag have hævet sig Røster for fuld Frihed til Sammenlægning —, er der dog ikke Anledning til at fravige dette gamle Princip nu; thi jeg tror, at det har sin store Betydning baade i økonomisk og social Henseende, at man i dette Land ikke har de bratte Overgange, at man ikke har nogle større Herregaarde og en talrig Arbejderklasse ved Siden af, men at man ude paa Landet har de jævne Overgange fra mindre til større Husejere, fra større Husejere til mindre Gaardejere og derfra opad. Det har efter min Mening sin store Betydning for, at vor Samfundsudvikling kan foregaa roligt, jævnt og naturligt, hvad vi dog alle ere interesserede i.